

# Żywa historia Gorlic — wywiad z panią Danutą Trojanowicz

Wywiad z panią Danutą Trojanowicz dotyczący życia w Libuszy, jej pracy zawodowej, działań związanych z budową nowego budynku Szkoły Podstawowej w Libuszy oraz nadania szkole imienia libuszanina Aleksandra Kosiby.

---

## Danuta Trojanowicz (z domu Fik)

Urodzona 27 lutego 1939 roku w Libuszy. Po ukończeniu siódmej klasy Szkoły Podstawowej w Libuszy uczęszczała do Liceum Pedagogicznego w Gorlicach. W 1960 roku podjęła pracę nauczycielki klas 1-3 w Szkole Podstawowej w Libuszy. Pracując, w 1963 roku rozpoczęła naukę w Studium Nauczycielskim w Przemyślu na kierunku nauczanie początkowe, a w 1983 roku studia wyższe o tym samym profilu. W latach 70. XX wieku była równocześnie nauczycielem oraz metodykiem w Ośrodku Metodycznym przy Inspektoracie w Gorlicach w Wydziale Oświaty. W 1972 roku została dyrektorem Szkoły Podstawowej w Libuszy. Funkcje tę sprawowała do 1991 roku. Jej największym osiągnięciem zawodowym było oddanie do użytku w roku szkolnym 1986/1987 nowo wybudowanego budynku Szkoły Podstawowej w Libuszy.

Zapraszamy do galerii fotografii dostępnej na dole strony.

**Wywiad z panią Danutą Trojanowicz przeprowadzony 5 grudnia 2018 roku przez Ewelinę Skrzypiec (pracownika Biblioteki Biecz) w Libuszy.**

## Spis treści:

- 00:00:15** — „Urodziłam się w Libuszy. To jest miejsce mojego dzieciństwa, dorosłego życia i mojej pracy”
- 00:01:00** — opis apteki niemieckiej zorganizowanej podczas okupacji w jej domu rodzinnym
- 00:01:10** — „Dostałam od Niemca pomarańczę i to chyba dlatego tak mi się utrwaliło”
- 00:02:55** — „Drogą chodzili policjanci w mundurach, żandarmeria — te blachy takie mieli. Po dwóch chodzili. Strach był”
- 00:03:35** — „Były dwa czołgi. Jeden koło Ognia, drugi na górce. Były strzały. Myśmy siedzieli w piwnicy, w ziemiance razem z sąsiadami”
- 00:04:30** — Rosjanie w Libuszy
- 00:05:45** — „To był 45 rok. To już byłam większym dzieckiem”
- 00:06:20** — „Mój ojciec był wiertaczem. W czasie wojny pracował i po wojnie też. To było Kopalnictwo Naftowe w Gorlicach. Pracował na Folszu. Potem w Przedsiębiorstwie Poszukiwań Ropy i Gazu w Warszawie. Wtedy jeździł po całej Polsce”
- 00:08:05** — otwarcie szkoły podstawowej (znajdującej się w budynku pożydowskim koło Ognia) z klasami 1-4; nauczycielki: pani Gawęda i pani Kleinowa
- 00:09:00** — „Mnie uczyła pani Gawędowa, później Tomasik, która wyszła za kierownika szkoły”
- 00:09:30** — „Była w tej sali szafa, a w niej jeden egzemplarz *W pustyni i w puszczy*. Tego nie zapomnę, bo strasznie chciałam go przeczytać. Aż mamę prosiłam, żeby poszła do pani, żeby dostała tę książkę wcześniej”
- 00:09:45** — opis klasy: tablica, kreda, miednica, woda w dzbanku
- 00:10:15** — „Tę szkołę zlikwidowali i wszystkie dzieci przeszły do szkoły koło kościoła (budynek Szkoły Ludowej im. ks. Korneliusza Radomskiego). To już była taka szkoła z prawdziwego zdarzenia, jak na te ówczesne czasy. W szkole

były cztery klasy, nauka na dwie zmiany, uczniów dużo”; podane nazwiska nauczycieli

**00:11:36** — wynajęcie dodatkowego budynku dla szkoły

**00:12:25** — nauka Danuty Trojanowicz w Liceum Pedagogicznym w Gorlicach; dyrektorem pani Misiótek, wychowawczynią pani Orłowska; podane nazwiska nauczycieli poszczególnych przedmiotów

**00:13:12** — podjęcie pracy jako nauczyciel w Libuszy w 1963 roku; kontynuacja nauki w Studium Nauczycielskim w Przemyślu; w 1983 roku rozpoczęcie studiów wyższych w Rzeszowie

**00:14:04** — objęcie w 1970 roku stanowiska metodyka w Ośrodku Metodycznym przy Inspektoracie w Gorlicach; w 1972 roku objęcie stanowiska dyrektora Szkoły Podstawowej w Libuszy (przy równoczesnym wykonywaniu zawodu nauczycielki)

**00:14:45** — wspomnienie pana Bystrowicza — dyrektora Szkoły Podstawowej w Libuszy; duża fluktuacja kadry nauczycielskiej

**00:15:32** — dobudówka (na fundamentach przedwojennych ) do starej szkoły

**00:16:16** — okoliczności podjęcia decyzji o budowie nowej szkoły i otrzymanie zezwolenia na kapitalny remont, wyburzenie budynku do fundamentów, zorganizowanie nauki na trzy zmiany

**00:17:13** — opis prac budowlanych oraz pomocy rodziców; prace trwały przez dwa lata, w trzecim roku były prowadzone roboty wykończeniowe

**00:18:45** — otwarcie nowej szkoły pod koniec lat 80. XX wieku

**00:19:03** — Mirosław Wędrychowicz — nauczyciel i dyrektor Szkoły Podstawowej w Libuszy; decyzja o budowie hali sportowej

**00:19:43** — nazwiska nauczycieli Szkoły Podstawowej w Libuszy

**00:21:14** — „Najpierw była szafa i kilkadziesiąt książek. Podczas budowy szkoły biblioteka mieściła się w barakowozie” — historia biblioteki szkolnej

**00:22:06** — wspomnienie przedwojennej biblioteki braci Nobli; kolejne lokalizacje

**00:23:27** — 8 listopada 1986 roku — nadanie szkole imienia Aleksandra Kosiby — znanego polarnika (spotkanie z jego żoną, bratem oraz współpracownikami ze szkół wyższych)

**00:25:29** — „Moim największym osiągnięciem jest wybudowanie szkoły i to, że wszyscy uczniowie kończyli szkołę i szli dalej się uczyć, część skończyła studia”